

Arrest

nr. 291 672 van 10 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Zuid-Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Juba in de staat Equatoria. U behoort tot de Bari stam. U woonde heel uw leven in Juba, maar in de vakanties ging u soms naar het dorp Lobonok, om daar in de landbouw te werken. Naar aanleiding van de oorlog, in 1992, werd u naar Khartoem gestuurd om daar naar school te gaan. U verbleef bij de broer van uw moeder. Uw vader en moeder scheidden in 1997. U deed het lager onderwijs en het middelbaar in Khartoem. Omdat u het middelbaar goed afrondde, kon u een beurs krijgen om te gaan studeren in Rusland vanaf 2006, u hebt daar een Bachelor in de Geneeskunde behaald. U verbleef in Rusland tot 2012, waarna u terugkeerde

naar Juba. In 2010 leerde u uw toekomstige echtgenoot kennen, in Moskou. Hij was toen aan het werk op de ambassade van Soedan. Bij terugkomst in Zuid-Soedan ging u aan de slag in het ziekenhuis van Juba. In 2015 hebben herders van de Dinka stam het dorp Lobonok aangevallen, uw moeder en broers en zussen zijn toen gevlucht. Uw oom probeerde de landbouwgrond te verdedigen, en hij werd beschoten. Hij is uiteindelijk overgebracht naar het ziekenhuis van Juba, waar u toen aan het werk was. U assisteerde tijdens de operatie, uw oom is alsnog overleden aan zijn verwondingen. Sindsdien kunnen uw broers niet meer op de landbouwgronden werken. Ze werken nu onder andere in de transportsector, als chauffeur.

Eind 2015 stopte u met werken in het ziekenhuis van Juba, nadat u twee keer verbaal en fysiek was aangevallen door leden van de veiligheidsdiensten. Beide keren werd u in uw gezicht geslagen nadat u niet deed wat ze u vroegen. U ging vervolgens aan de slag in een privégezondheidscentrum, Nemra Talata Medical Centre. Op 5 augustus 2016 huwde u, op afstand, met uw echtgenoot J.(...) Y.(...) A.(...), die op dat moment in Brussel werkte voor de ambassade van Zuid-Soedan. Uw echtgenoot had u verteld dat hij met zijn eerste vrouw gescheiden was sinds 1998, zijn broer had dat ook aan u bevestigd. Zijn eerste echtgenote had asiel aangevraagd in Groot-Brittannië en heeft de Britse nationaliteit. Uw echtgenoot bezocht haar en de kinderen in Londen. De eerste echtgenote, mevrouw T.(...), was echter razend dat u met haar ex-partner trouwde, ze wilde naar Juba komen om u te vermoorden. In september 2016 verliet u Zuid-Soedan en ging u naar Khartoem. U deed daar een visumaanvraag voor België, en u kwam aan in Brussel op 23 december 2016. Sindsdien verbleef u in België.

In 2018 ging u naar Soedan omdat uw moeder borstkanker had, en daar behandeling kreeg. U verbleef er toen twee weken. U hebt twee dochters gekregen met uw echtgenoot, A.(...) en A.(...). In juni 2020 is uw echtgenoot overleden in Zuid-Soedan aan ziekte. Sindsdien bedreigde zijn eerste echtgenote u voor de erfenis van uw echtgenoot. Ze heeft via de rechtbank verkregen dat ze het loon van uw echtgenoot krijgt, en dat de villa in Juba op haar naam staat. U vreest dat ze iemand zal betalen om u te vermoorden. Een maand na het overlijden van uw echtgenoot kreeg u telefoon van de zoon van de zus van uw echtgenoot, met de vraag wanneer u zou terugkeren naar Juba. Hij wilde met u trouwen zodat de kinderen op naam van de familie van uw man zouden komen, en omdat de bruidsschat dan binnen de familie blijft. U weigerde.

Op 19 maart 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een brief van de ambassade, een brief van het ministerie van volksgezondheid, de doopcertificaten van A.(...) en A.(...), de geboorteaktes van A.(...) en A.(...), de ID van uw echtgenoot, het certificaat van Juba Teaching Hospital, de gezinssamenstelling, uw diploma's, uw paspoort, een huwelijksattest, en uw diplomatieke kaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste slaagde u er niet in om aannemelijk te maken dat u een reële vrees hebt bij terugkeer naar Juba, ten aanzien van de eerste echtgenote van uw echtgenoot, mevrouw C.(...) T.(...)/ T.(...).

Het CGVS wijst op het feit dat dit al een louter interpersoonlijk conflict betreft dat u hebt met C.(...) T.(...), dat an sich geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Verder zijn ook de problemen met C.(...) T.(...) an sich niet geloofwaardig. **Het CGVS wijst hieromtrent al op dat er tegenstrijdige informatie is gevonden over het feit dat C.(...) T.(...) en uw echtgenoot, J.(...) Y.(...) A.(...), niet in die mate gescheiden zijn als u verklaard had.** U verklaarde dat uw echtgenoot en mevrouw T.(...) van elkaar gescheiden waren sinds 1998, en dat het enige contact tussen hen, louter omwille van de kinderen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Echter, het CGVS vond informatie dat in de overlijdensberichten van meneer A.(...), er vermeld werd dat hij twee echtgenotes en elf kinderen naliet, informatie die gegeven werd door zijn jongere broer J.(...) S.(...). De overzichtslijst van het geaccrediteerd diplomatiek korps voor Luxemburg voor 2017, geeft mevrouw T.(...) aan als partner van meneer A.(...). Dit is op een moment waarop u beweerdelijk al getrouwd was met meneer A.(...), en waarop hij beweerdelijk al bijna 20 jaar gescheiden zou zijn van mevrouw T.(...). U hebt tevens verklaard dat mevrouw T.(...) en uw echtgenoot al uit elkaar waren toen hij naar België kwam, en als hij nog met haar getrouwd zou zijn, zou u verder ook niet via een diplomatiek visum naar België kunnen gekomen zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Daargelaten hoe u uiteindelijk aan uw diplomatieke kaart ben geraakt, is het zeer opmerkelijk dat mevrouw T.(...) wel degelijk geaccrediteerd was aan Luxemburg (via België), als partner van meneer A.(...), terwijl u beweerde dat ze toen al uit elkaar waren. Op haar Facebookpagina plaatste C.(...) T.(...) overigens ook nog een gelukkige koppel foto van haar en uw echtgenoot op 19 januari 2016. Deze informatie is niet verenigbaar met uw eigen verklaringen met betrekking tot de echtscheiding en het feit dat u nooit de tweede vrouw van uw echtgenoot wilde zijn of was. Dit heeft dan ook een nefast effect op de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met mevrouw T.(...).

U beweerde immers dat een groot deel van uw problemen met haar, bestaat uit de verdeling van de erfenis, en het feit dat C.(...) T.(...) via-via een document zou hebben laten opstellen in Juba dat alle eigendommen van uw wijlen echtgenoot haar zouden toekomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gezien het dus allesbehalve bewezen is dat uw echtgenoot en mevrouw T.(...) wettelijk gescheiden zijn, is het ook niet geloofwaardig dat ze dubieuze stappen moest ondernemen om (een deel van) de erfenis te krijgen. **Het is van groot belang dat alle aspecten van uw relaas geloofwaardig zijn, gezien de gevolgen die u toeschreef aan de echtscheiding van uw echtgenoot en de beweerdelijke haat die mevrouw T.(...) koesterde ten aanzien van u.**

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u ook niet kon verduidelijken waarom mevrouw T.(...) u uiteindelijk zou willen laten vermoorden, door militairen te betalen om dit te doen. U werd gevraagd waarom u denkt dat C.(...) u nog iets zou willen aandoen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde uit hoe gemakkelijk lokale militairen konden omgekocht worden om iemand te vermoorden in Juba. Dit was echter nog geen antwoord op de vraag naar de mogelijke motivatie van C.(...) om alsnog mensen in te schakelen om u te vermoorden en waarom u dat denkt dat ze dat zal doen. Het is immers zo dat uit uw verklaringen blijkt dat, sinds het overlijden van uw echtgenoot, C.(...) T.(...) al over zijn eigendommen beschikt, waaronder zijn loon, zijn villa die hij aan het bouwen was in Juba, etc... U werd op deze vaststelling gewezen, en nogmaals gevraagd naar welke reden mevrouw T.(...) heeft om u te willen vermoorden. U legde uit dat u zich dat ook afvroeg, wat de reden is dat ze u bleef bedreigen, en dat u niet weet wat haar doel is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U gaf aan dat u ook geen antwoord kon geven op die vraag.

Het CGVS stelt dus met andere woorden vast dat de problemen die mevrouw C.(...) T.(...) met u had, vervallen zijn, en ze dus geen motivatie heeft om u te vermoorden. Immers, de keren dat u geconfronteerd werd met mevrouw T.(...), waren omwille van de regeling van de erfenis van uw overleden echtgenoot. U legde uit dat ze meteen na het overlijden van uw man problemen begon te veroorzaken, naar België kwam, en eiste om de documenten van uw echtgenoot te kunnen zien (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Op dat moment zou ze u dan beweerdelijk bedreigd hebben door de boodschap te geven dat jullie elkaar zouden terugzien in Juba en dat niemand u nu nog kon beschermen. Dit dateert echter al van 2020, gezien uw echtgenoot in juni van dat jaar overleden is. Ondertussen zijn we meer dan twee jaar verder, en heeft mevrouw T.(...) alle zaken in haar voordeel geregeld. U werd gevraagd wanneer de laatste keer was dat u contact had met mevrouw T.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde uit dat u geen contact hebt met haar, en dat u enkel nieuws verneemt via mensen binnen uw entourage. U hoorde dat ze ondertussen was teruggekeerd naar Londen voor behandeling, ze zou diabetes hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Het CGVS merkt verder op dat mevrouw T.(...) in Groot Brittannië erkend was als vluchteling en sindsdien ook de Britse nationaliteit verkregen heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Dit is nog een andere reden waarom het niet aannemelijk is dat mevrouw T.(...) al die moeite zou doen om u te laten vermoorden, zonder duidelijke reden, op een plaats die niet eens haar plaats van gewoonlijk verblijf is.

Een tweede asielmotief dat u aanhaalde, is de algemene veiligheidssituatie, en meer specifiek de persoonlijke problemen die u had met leden van de veiligheidsdiensten toen u in het ziekenhuis van Juba werkte. U had uitgelegd dat u een eerste keer bedreigd werd door een persoon van het leger omdat u geen voorrang gaf aan de persoon die bij hem was, maar eerst de patiënt behandelde waarmee u bezig was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). De soldaat sloeg u in het gezicht, waarna de bewakers hem uiteindelijk uit het ziekenhuis konden verwijderen. U zag hem nadien nog twee keer in de omgeving van het ziekenhuis, maar hij heeft u niet aangesproken. Een gelijkaardig incident vond vier maanden later plaats, waarbij u problemen had omdat u vertaald had voor twee Russische Gazprom medewerkers die een aanvaring hadden met twee militairen van de Dinka stam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). De militairen beschuldigden u van samenzwering met de Russen, en hebben u op beide zijden van uw gezicht geslagen. Omwille van deze twee incidenten stopte u met werken in het ziekenhuis van Juba eind 2015. Het CGVS erkent dat dergelijk gedrag vanwege de veiligheidsdiensten onaanvaardbaar is en een geldige reden om niet meer voor het ziekenhuis te willen werken. Er dient echter te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. De bedreigingen van de soldaten waren occasioneel, niet systematisch, en werden verder zonder gevolg gelaten. Het was iets dat iedereen ervaarde, op niet-respectvolle manier behandeld worden, aldus uw verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U hebt verder ook zelf de situatie opgelost door op een andere plaats te gaan werken, als huisarts in Nemra Talata Medical Centre (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Sinds u in dat privé-gezondheidscentrum werkte, had u geen problemen meer ondervonden met militairen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

U haalde tijdens het persoonlijk onderhoud nog aan dat u de algemene veiligheidssituatie vreest in Juba. De algemene veiligheidssituatie in Juba wordt later nog besproken in deze beslissing. Het CGVS stelt hierbij vast dat er actueel in Juba geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. U vertelde over de gebeurtenissen in Malakal, waar uw echtgenoot van afkomstig was, en Lobonok, het dorp van uw familie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dit zijn echter plaatsen waarvan u zelf niet afkomstig bent, en waar er ook geen reden is waarom dat u naar deze plaatsen zou terugkeren.

U haalde ook het feit aan dat er in Zuid-Soedan geen mensenrechten, geen vrouwenrechten zijn, en dat u daardoor niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. Gevraagd om dit te concretiseren naar uw persoonlijke situatie, legde u uit dat vrouwen in Soedan huisvrouwen zijn waar niemand naar luistert (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Vrouwen mogen zelf hun man niet kiezen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Echter, uw persoonlijke verklaringen wijzen al op het feit dat u niet in dergelijke situatie was. Immers, u bent als dokter aan de slag gegaan in het ziekenhuis van Juba en later ook in het privé-gezondheidscentrum. U was geen huisvrouw. Later bent u ook getrouwd met de man die u zelf had leren kennen in Moskou. Naast de algemene verwijzing naar de vrouwenrechten, legde u in deze context ook de verklaringen af dat u een maand na het overlijden van uw echtgenoot, te horen kreeg dat u met een neef van hem moest trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou deze man zijn derde vrouw worden, wat u niet wilde. U legde uit dat deze man in staat zou zijn om u te ontvoeren en verkrachten, en dat uw familie niets zou kunnen zeggen. Echter, het is opmerkelijk dat u dit al te weten kwam in de eerste maand na het overlijden van uw echtgenoot, maar dat u dit niet hebt verteld in uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken in april 2021. U werd gevraagd hoe het kwam dat u niets gezegd had over dit beweerdelijke gedwongen huwelijk met het familielid van uw echtgenoot tijdens uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken. U legde uit dat u het vergeten was omdat u veel stress had, dat u dingen vergeet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het CGVS erkent de stress die de asielprocedure voor elke verzoeker tot internationale bescherming veroorzaakt. Echter, uit de lezing van uw verklaringen voor DVZ blijkt dat u sprak over de algemene veiligheidssituatie in Zuid-Soedan, en het feit dat de rechten van de vrouw niet gerespecteerd worden. Het was net ook dat onderwerp dat u er toe aanzette om over het mogelijke gedwongen huwelijk te spreken voor het CGVS. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u in die setting, vergat om te melden dat u bij terugkeer naar Zuid-Soedan ook persoonlijk een gedwongen huwelijk vreesde. **Dat u dergelijke vrees niet vermeldde tijdens de procedures voor DVZ, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze vrees volledig.** U hebt sinds dat eerste contact met de neef van uw echtgenoot, verder ook geen contact meer met hem gehad (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

Het CGVS wijst er in deze context ook op dat u in uw land van herkomst, in Juba, nog verschillende familieleden hebt die daar wonen, die bij kunnen dragen aan uw bescherming en waar u op kan

terugvallen bij terugkeer. Uw moeder woont in Juba, en u hebt af en toe nog contact met haar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Verder hebt u ook nog zes broers die in Juba wonen: Charles, Santo, Henry, Gabriel, Emanuel en Sebith (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8) en ook nog twee zussen: Mary en Winny. Twee broers van uw vader verblijven ook nog steeds in Juba (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U beschikt dus over een uitgebreid, en zeer dicht, familiaal, mannelijk, netwerk ter plaatse om op terug te vallen. Het is dan ook bezwaarlijk geloofwaardig dat u als alleenstaande vrouw zou beschouwd worden en noodgedwongen alleen zou moeten gaan wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

U werd ook gevraagd naar de vrees ten aanzien van uw dochters indien zij naar Zuid-Soedan zouden gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde uit dat ze hier in België geboren zijn, en dat er in Zuid-Soedan een gebrek is aan onderwijs, gezondheidszorg, medicatie, etc... De door u beschreven vrees ten gevolge van de situatie in Zuid-Soedan, betreft niet het ontzeggen van rechten van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Hetzelfde geldt voor het feit dat uw dochters niet opgroeiden in het systeem in Zuid-Soedan, terwijl u dat wel deed en u zich wel terug zou kunnen aanpassen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS ook op het feit dat u bijzonder laattijdig was in het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming. Zoals u zelf verklaarde, en zoals uit informatie blijkt, is uw echtgenoot overleden in juni 2020 toen hij in Juba was. U legde uit dat zowel mevrouw T.(...) onmiddellijk naar België kwam, als dat u onmiddellijk hoorde van de neef van uw echtgenoot dat hij met u zou trouwen bij terugkeer. Uw problemen begonnen met andere woorden onmiddellijk. Zelfs voor u naar België kwam in 2016, zou u beweerdelijk al bedreigd geweest zijn door mevrouw T.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Gezien u deze verklaringen aflegt, is het uiterst merkwaardig dat u tot 19 maart 2021 wachtte met uw verzoek tot internationale bescherming in te dienen, negen maanden na het overlijden van uw echtgenoot. Het ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al meteen bedreigd werd door zijn eerste vrouw en door zijn neef, volledig.

U legde ook een aantal documenten neer, het CGVS stelt vast dat deze de inhoud van deze beslissing echter niet veranderen. U legde een brief neer van de ambassade met daarin beschreven dat het salaris van de overleden ambassadeur Jwokgwen niet op de rekening van de ambassade dient gestort te worden, maar dat het geld naar de familie van de ambassadeur in het Verenigd Koninkrijk moet gestort worden. U legt deze brief neer om aan te tonen dat mevrouw T.(...) op slinkse wijze er voor gezorgd heeft dat zij alle inkomsten kreeg van haar zogenaamde ex-partner. Echter, deze brief bevat geen enkele aanwijzing over de beweerdelijke inmenging van mevrouw T.(...) om op bedrieglijke wijze de inkomsten van uw overleden partner te krijgen. Daarentegen, het is nog maar eens een aanwijzing dat uw partner niet gescheiden was van zijn eerste vrouw, zoals al eerder in de beslissing vastgesteld werd.

Verder tonen uw identiteitsdocumenten en de documenten met betrekking tot uw opleidingen enkel uw profiel en uw nationaliteit aan. Ze hebben geen verdere invloed in de beslissing. Hetzelfde geldt voor de documenten van uw dochters, zoals hun doopcertificaten, de gezinssamenstelling, de geboorteaktes. De documenten met betrekking tot uw echtgenoot, en zijn werk als diplomaat, bevatten informatie die wordt in vraag gesteld.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Zuid-Soedanezen met een risicoprofiel kan een Zuid-Soedanese asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Zuid-Soedan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in de hoofdstad Juba in Zuid-Soedan werd de **COI Focus Zuid-Soedan: de algemene situatie in Juba van 29 juni 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_zuid-soedan_de_algemene_situatie_in_juba_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat er in Juba geen sprake is van een gewapend conflict met strijdende partijen. Voor de periode van 1 januari 2021 tot 21 mei 2021 registreert ACLED slechts één incident van politiek

geweld in de stad Juba, tegenover negendergelijke incidenten gedurende heel 2020. Wel is er sprake van een hoge aanwezigheid van criminaliteit in Juba. Overvallen, woninginbraken en carjackings – vaak met het gebruik van vuurwapens – komen er vaak voor. Dergelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Klimatologische invloeden op de landbouw, langdurige conflicten en de economische gevolgen van beide leiden in Zuid-Soedan tot migratie van het platteland naar de stad, en dan vooral naar de hoofdstad Juba. Migranten zoeken er naar werk, mogelijkheden om in hun levensonderhoud te voorzien, gezondheidszorg en onderwijs. De aanwezigheid van nationale, staats-, provinciale en gemeentelijke overheidsinstellingen, evenals de humanitaire en ontwikkelingsgemeenschap in Juba, biedt aanzienlijke kansen voor werkgelegenheid in de stad. COVID-19 heeft de werkgelegenheid en het inkomen van de stedelijke bevolking negatief beïnvloed, in het bijzonder voor vrouwen. Veel winkeltjes en zaken, zoals ook de theehuisjes waar veel vrouwen werken, zijn een tijdlang gesloten.

Hoewel de situatie in Juba precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Juba sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in de hoofdstad Juba een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21 september 2022. Op 11 oktober 2022 ontving het CGVS uw opmerkingen, er werd met deze ook rekening gehouden in de beslissing. Het betreft voornamelijk aanpassingen van de spelling van bepaalde namen, aanpassingen van zinsconstructies, en toevoegingen van informatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in wat zich voordoet als het enige middel de schending aan van

- “- artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen,
- artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna “wet van 15 december 1980)
- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna “EVRM”),
- de motiveringsplicht zoals voorzien in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en
- de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de verplichtingen van zorgvuldigheid, redelijkheid en vertrouwensbeginsel.
- artikel 23.3 van het verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten
- en van artikel 15 van het Verdrag van New York van 18 december 1979 inzake uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste slaagde u er niet in om aannemelijk te maken dat u een reële vrees hebt bij terugkeer naar Juba, ten aanzien van de eerste echtgenote van uw echtgenoot, mevrouw C.(...) T.(...)/ T.(...).

Het CGVS wijst op het feit dat dit al een louter interpersoonlijk conflict betreft dat u hebt met C.(...) T.(...), dat an sich geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Verder zijn ook de problemen met C.(...) T.(...) an sich niet geloofwaardig. Het CGVS wijst hieromtrent al op dat er tegenstrijdige informatie is gevonden over het feit dat C.(...) T.(...) en uw echtgenoot, J.(...) Y.(...) A.(...), niet in die mate gescheiden zijn als u verklaard had. U verklaarde dat uw echtgenoot en mevrouw T.(...) van elkaar gescheiden waren sinds 1998, en dat het enige contact tussen hen, louter omwille van de kinderen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Echter, het CGVS vond informatie dat in de overlijdensberichten van meneer A.(...), er vermeld werd dat hij twee echtgenotes en elf kinderen naliet, informatie die gegeven werd door zijn jongere broer J.(...) S.(...). De overzichtslijst van het geaccrediteerd diplomatiek korps voor Luxemburg voor 2017, geeft mevrouw T.(...) aan als partner van meneer A.(...). Dit is op een moment waarop u beweerdelijk al getrouwd was met meneer A.(...), en waarop hij beweerdelijk al bijna 20 jaar gescheiden zou zijn van mevrouw T.(...). U hebt tevens verklaard dat mevrouw T.(...) en uw echtgenoot al uit elkaar waren toen hij naar België kwam, en als hij nog met haar getrouwd zou zijn, zou u verder ook niet via een diplomatiek visum naar België kunnen gekomen zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Daargelaten hoe u uiteindelijk aan uw diplomatieke kaart ben geraakt, is het zeer opmerkelijk dat mevrouw T.(...) wel degelijk geaccrediteerd was aan Luxemburg (via België), als partner van meneer A.(...), terwijl u beweerde dat ze toen al uit elkaar waren. Op haar Facebookpagina plaatste C.(...) T.(...) overigens ook nog een gelukkige koppel foto van haar en uw echtgenoot op 19 januari 2016. Deze informatie is niet verenigbaar met uw eigen verklaringen met betrekking tot de echtscheiding en het feit dat u nooit de tweede vrouw van uw echtgenoot wilde zijn of was. Dit heeft dan ook een nefast effect op de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met mevrouw T.(...).

U beweerde immers dat een groot deel van uw problemen met haar, bestaat uit de verdeling van de erfenis, en het feit dat C.(...) T.(...) via-via een document zou hebben laten opstellen in Juba dat alle eigendommen van uw wijlen echtgenoot haar zouden toekomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gezien het dus allesbehalve bewezen is dat uw echtgenoot en mevrouw T.(...) wettelijk gescheiden zijn, is het ook niet geloofwaardig dat ze dubieuze stappen moest ondernemen om (een deel van) de erfenis te krijgen. Het is van groot belang dat alle aspecten van uw relaas geloofwaardig zijn, gezien de gevolgen die u toeschreef aan de echtscheiding van uw echtgenoot en de beweerdelijke haat die mevrouw T.(...) koesterde ten aanzien van u.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u ook niet kon verduidelijken waarom mevrouw T.(...) u uiteindelijk zou willen laten vermoorden, door militairen te betalen om dit te doen. U werd gevraagd waarom u denkt dat C.(...) u nog iets zou willen aandoen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde uit hoe gemakkelijk lokale militairen konden omgekocht worden om iemand te vermoorden in Juba. Dit was echter nog geen antwoord op de vraag naar de mogelijke motivatie van C.(...) om alsnog mensen in te schakelen om u te vermoorden en waarom u dat denkt dat ze dat zal doen. Het is immers zo dat uit uw verklaringen blijkt dat, sinds het overlijden van uw echtgenoot, C.(...) T.(...) al over zijn eigendommen beschikt, waaronder zijn loon, zijn villa die hij aan het bouwen was in Juba, etc... U werd op deze vaststelling gewezen, en nogmaals gevraagd naar welke reden mevrouw T.(...) heeft om u te willen vermoorden. U legde uit dat u zich dat ook afvroeg, wat de reden is dat ze u bleef bedreigen, en dat u niet weet wat haar doel is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U gaf aan dat u ook geen antwoord kon geven op die vraag.

Het CGVS stelt dus met andere woorden vast dat de problemen die mevrouw C.(...) T.(...) met u had, vervallen zijn, en ze dus geen motivatie heeft om u te vermoorden. Immers, de keren dat u geconfronteerd werd met mevrouw T.(...), waren omwille van de regeling van de erfenis van uw overleden echtgenoot. U legde uit dat ze meteen na het overlijden van uw man problemen begon te veroorzaken, naar België kwam, en eiste om de documenten van uw echtgenoot te kunnen zien (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Op dat moment zou ze u dan beweerdelijk bedreigd hebben door de boodschap te geven dat jullie elkaar zouden terugzien in Juba en dat niemand u nu nog kon beschermen. Dit dateert echter al van 2020, gezien uw echtgenoot in juni van dat jaar overleden is. Ondertussen zijn we meer dan twee jaar verder, en heeft mevrouw T.(...) alle zaken in haar voordeel geregeld. U werd gevraagd wanneer de laatste keer was dat u contact had met mevrouw T.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde uit dat u geen contact hebt met haar, en dat u enkel nieuws verneemt via mensen binnen uw entourage. U hoorde dat ze ondertussen was teruggekeerd naar Londen voor behandeling, ze zou diabetes hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Het CGVS merkt verder op dat mevrouw T.(...) in Groot Brittannië erkend was als vluchteling en sindsdien ook de Britse nationaliteit verkregen heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Dit is nog een andere reden waarom het niet aannemelijk is dat mevrouw T.(...) al die moeite zou doen om u te laten vermoorden, zonder duidelijke reden, op een plaats die niet eens haar plaats van gewoonlijk verblijf is.

Een tweede asielmotief dat u aanhaalde, is de algemene veiligheidssituatie, en meer specifiek de persoonlijke problemen die u had met leden van de veiligheidsdiensten toen u in het ziekenhuis van Juba werkte. U had uitgelegd dat u een eerste keer bedreigd werd door een persoon van het leger omdat u geen voorrang gaf aan de persoon die bij hem was, maar eerst de patiënt behandelde waarmee u bezig was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). De soldaat sloeg u in het gezicht, waarna de bewakers hem uiteindelijk uit het ziekenhuis konden verwijderen. U zag hem nadien nog twee keer in de omgeving van het ziekenhuis, maar hij heeft u niet aangesproken. Een gelijkaardig incident vond vier maanden later plaats, waarbij u problemen had omdat u vertaald had voor twee Russische Gazprom medewerkers die een aanvaring hadden met twee militairen van de Dinka stam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). De militairen beschuldigden u van samenzwering met de Russen, en hebben u op beide zijden van uw gezicht geslagen. Omwille van deze twee incidenten stopte u met werken in het ziekenhuis van Juba eind 2015. Het CGVS erkent dat dergelijk gedrag vanwege de veiligheidsdiensten onaanvaardbaar is en een geldige reden om niet meer voor het ziekenhuis te willen werken. Er dient echter te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. De bedreigingen van de soldaten waren occasioneel, niet systematisch, en werden verder zonder gevolg gelaten. Het was iets dat iedereen ervaarde, op niet-respectvolle manier behandeld worden, aldus uw verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U hebt verder ook zelf de situatie opgelost door op een andere plaatst te gaan werken, als huisarts in Nemra Talata Medical Centre (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Sinds u in dat privé-gezondheidscentrum werkte, had u geen problemen meer ondervonden met militairen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

U haalde tijdens het persoonlijk onderhoud nog aan dat u de algemene veiligheidssituatie vreest in Juba. De algemene veiligheidssituatie in Juba wordt later nog besproken in deze beslissing. Het CGVS stelt hierbij vast dat er actueel in Juba geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. U vertelde over de gebeurtenissen in Malakal, waar uw echtgenoot van afkomstig was, en Lobonok, het dorp van uw familie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dit zijn echter plaatsen waarvan u zelf niet afkomstig bent, en waar er ook geen reden is waarom dat u naar deze plaatsen zou terugkeren.

U haalde ook het feit aan dat er in Zuid-Soedan geen mensenrechten, geen vrouwenrechten zijn, en dat u daardoor niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. Gevraagd om dit te concretiseren naar uw persoonlijke situatie, legde u uit dat vrouwen in Soedan huisvrouwen zijn waar niemand naar luistert (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Vrouwen mogen zelf hun man niet kiezen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Echter, uw persoonlijke verklaringen wijzen al op het feit dat u niet in dergelijke situatie was. Immers, u bent als dokter aan de slag gegaan in het ziekenhuis van Juba en later ook in het privé-gezondheidscentrum. U was geen huisvrouw. Later bent u ook getrouwd met de man die u zelf had leren kennen in Moskou. Naast de algemene verwijzing naar de vrouwenrechten, legde u in deze context ook de verklaringen af dat u een maand na het overlijden van uw echtgenoot, te horen kreeg dat u met een neef van hem moest trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou deze man zijn derde vrouw worden, wat u niet wilde. U legde uit dat deze man in staat zou zijn om u te

ontvoeren en verkrachten, en dat uw familie niets zou kunnen zeggen. Echter, het is opmerkelijk dat u dit al te weten kwam in de eerste maand na het overlijden van uw echtgenoot, maar dat u dit niet hebt verteld in uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken in april 2021. U werd gevraagd hoe het kwam dat u niets gezegd had over dit beweerdelijke gedwongen huwelijk met het familielid van uw echtgenoot tijdens uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken. U legde uit dat u het vergeten was omdat u veel stress had, dat u dingen vergeet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het CGVS erkent de stress die de asielprocedure voor elke verzoeker tot internationale bescherming veroorzaakt. Echter, uit de lezing van uw verklaringen voor DVZ blijkt dat u sprak over de algemene veiligheidssituatie in Zuid-Soedan, en het feit dat de rechten van de vrouw niet gerespecteerd worden. Het was net ook dat onderwerp dat u er toe aanzette om over het mogelijke gedwongen huwelijk te spreken voor het CGVS. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u in die setting, vergat om te melden dat u bij terugkeer naar Zuid-Soedan ook persoonlijk een gedwongen huwelijk vreesde. **Dat u dergelijke vrees niet vermeldde tijdens de procedures voor DVZ, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze vrees volledig.** U hebt sinds dat eerste contact met de neef van uw echtgenoot, verder ook geen contact meer met hem gehad (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

Het CGVS wijst er in deze context ook op dat u in uw land van herkomst, in Juba, nog verschillende familieleden hebt die daar wonen, die bij kunnen dragen aan uw bescherming en waar u op kan terugvallen bij terugkeer. Uw moeder woont in Juba, en u hebt af en toe nog contact met haar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Verder hebt u ook nog zes broers die in Juba wonen: Charles, Santo, Henry, Gabriel, Emanuel en Sebith (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8) en ook nog twee zussen: Mary en Winny. Twee broers van uw vader verblijven ook nog steeds in Juba (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U beschikt dus over een uitgebreid, en zeer dicht, familiaal, mannelijk, netwerk ter plaatse om op terug te vallen. Het is dan ook bezwaarlijk geloofwaardig dat u als alleenstaande vrouw zou beschouwd worden en noodgedwongen alleen zou moeten gaan wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

U werd ook gevraagd naar de vrees ten aanzien van uw dochters indien zij naar Zuid-Soedan zouden gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde uit dat ze hier in België geboren zijn, en dat er in Zuid-Soedan een gebrek is aan onderwijs, gezondheidszorg, medicatie, etc... De door u beschreven vrees ten gevolge van de situatie in Zuid-Soedan, betreft niet het ontzeggen van rechten van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Hetzelfde geldt voor het feit dat uw dochters niet opgroeiden in het systeem in Zuid-Soedan, terwijl u dat wel deed en u zich wel terug zou kunnen aanpassen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS ook op het feit dat u bijzonder laattijdig was in het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming. Zoals u zelf verklaarde, en zoals uit informatie blijkt, is uw echtgenoot overleden in juni 2020 toen hij in Juba was. U legde uit dat zowel mevrouw T.(...) onmiddellijk naar België kwam, als dat u onmiddellijk hoorde van de neef van uw echtgenoot dat hij met u zou trouwen bij terugkeer. Uw problemen begonnen met andere woorden onmiddellijk. Zelfs voor u naar België kwam in 2016, zou u beweerdelijk al bedreigd geweest zijn door mevrouw T.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Gezien u deze verklaringen aflegt, is het uiterst merkwaardig dat u tot 19 maart 2021 wachtte met uw verzoek tot internationale bescherming in te dienen, negen maanden na het overlijden van uw echtgenoot. Het ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u al meteen bedreigd werd door zijn eerste vrouw en door zijn neef, volledig.

U legde ook een aantal documenten neer, het CGVS stelt vast dat deze de inhoud van deze beslissing echter niet veranderen. U legde een brief neer van de ambassade met daarin beschreven dat het salaris van de overleden ambassadeur Jwokgwen niet op de rekening van de ambassade dient gestort te worden, maar dat het geld naar de familie van de ambassadeur in het Verenigd Koninkrijk moet gestort worden. U legt deze brief neer om aan te tonen dat mevrouw T.(...) op slinkse wijze er voor gezorgd heeft dat zij alle inkomsten kreeg van haar zogenaamde ex-partner. Echter, deze brief bevat geen enkele aanwijzing over de beweerdelijke inmenging van mevrouw T.(...) om op bedrieglijke wijze de inkomsten van uw overleden partner te krijgen. Daarentegen, het is nog maar eens een aanwijzing dat uw partner niet gescheiden was van zijn eerste vrouw, zoals al eerder in de beslissing vastgesteld werd.

Verder tonen uw identiteitsdocumenten en de documenten met betrekking tot uw opleidingen enkel uw profiel en uw nationaliteit aan. Ze hebben geen verdere invloed in de beslissing. Hetzelfde geldt voor de documenten van uw dochters, zoals hun doopcertificaten, de gezinssamenstelling, de geboorteaktes. De documenten met betrekking tot uw echtgenoot, en zijn werk als diplomaat, bevatten informatie die wordt in vraag gesteld.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Zuid-Soedanezen met een risicoprofiel kan een Zuid-Soedanese asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Zuid-Soedan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in de hoofdstad Juba in Zuid-Soedan werd de **COI Focus Zuid-Soedan: de algemene situatie in Juba van 29 juni 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_zuid-soedan_de_algemene_situatie_in_juba_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat er in Juba geen sprake is van een gewapend conflict met strijdende partijen. Voor de periode van 1 januari 2021 tot 21 mei 2021 registreert ACLED slechts één incident van politiek geweld in de stad Juba, tegenover negendergelijke incidenten gedurende heel 2020. Wel is er sprake van een hoge aanwezigheid van criminaliteit in Juba. Overvallen, woninginbraken en carjackings – vaak met het gebruik van vuurwapens – komen er vaak voor. Dergelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

Klimatologische invloeden op de landbouw, langdurige conflicten en de economische gevolgen van beide leiden in Zuid-Soedan tot migratie van het platteland naar de stad, en dan vooral naar de hoofdstad Juba. Migranten zoeken er naar werk, mogelijkheden om in hun levensonderhoud te voorzien, gezondheidszorg en onderwijs. De aanwezigheid van nationale, staats-, provinciale en gemeentelijke overheidsinstellingen, evenals de humanitaire en ontwikkelingsgemeenschap in Juba, biedt aanzienlijke kansen voor werkgelegenheid in de stad. COVID-19 heeft de werkgelegenheid en het inkomen van de stedelijke bevolking negatief beïnvloed, in het bijzonder voor vrouwen. Veel winkeltjes en zaken, zoals ook de theehuisjes waar veel vrouwen werken, zijn een tijdlang gesloten.

Hoewel de situatie in Juba precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Juba sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in de hoofdstad Juba een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin haar verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Met de algemene argumentatie dat uit het feitenrelaas overduidelijk blijkt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van het feit dat zij behoort tot de Bari-stam en voor haar als vrouwelijke Bari-arts absoluut onmogelijk is om veilig in Zuid-Soedan te verblijven alsook het feit dat zij een gegronde vrees heeft voor de ex-vrouw van haar echtgenoot en onderworpen wordt aan een gedwongen huwelijk, herhaalt zij slechts de motieven die volgens haar de nood aan internationale bescherming aantonen. Zij gaat hiermee echter volstrekt voorbij aan de voormelde correcte, pertinente en genuanceerde vaststellingen waaruit blijkt dat zij de nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Waar zij aangeeft dat zij tijdens de uitoefening van haar job meermaals bedreigd en fysiek aangerand werd door soldaten van de Dinka-stam en telkenmale zij iets doet of zegt waarmee de soldaten van de Dinka-stam zich niet mee kunnen verzoenen, bedreigd wordt en geslagen, en dit allesbehalve momentopnames zijn maar kaderen in het continue conflict tussen de Dinka-stam en de Bari-stam, kan zij niet overtuigen.

De Raad stelt vast dat verzoekster louter sprak over twee concrete incidenten. Zo sprak zij over een incident met een soldaat omdat zij geen voorrang gaf aan de persoon die bij hem was, maar eerst de patiënt behandelde waarmee zij bezig was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), waarna de soldaat haar in het gezicht sloeg en waarna de bewakers hem uiteindelijk uit het ziekenhuis konden verwijderen. Een gelijkaardig incident vond vier maanden later plaats, waarbij verzoekster problemen had omdat zij vertaald had voor twee Russische Gazprom medewerkers die een aanvaring hadden met twee militairen van de Dinka-stam (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). De militairen beschuldigden haar van samenzwering met de Russen, en hebben haar op beide zijden van haar gezicht geslagen.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat verzoekster geviseerd werd omwille van de stam waartoe zij behoort. De handelingen van deze soldaten waren naar eigen zeggen respectievelijk gekoppeld aan het geen voorrang geven aan de soldaten en het vertalen voor Russische Gazprom medewerkers. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dan ook geenszins dat deze incidenten ingegeven zouden zijn door het gegeven dat verzoekster tot een andere stam behoort. De bedreigingen van de soldaten waren bijgevolg wel degelijk occasioneel, niet systematisch, en werden blijkens verzoeksters verklaringen verder zonder gevolg gelaten. Verzoekster benadrukte ook dat andere dokters dergelijke incidenten meemaakten en het feiten waren die iedereen in het ziekenhuis ervaarde, namelijk op een niet-respectvolle manier behandeld worden, aldus verzoeksters eigen verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

De Raad kan de commissaris-generaal vervolgens bijtreden in de stelling dat de deze gebeurtenissen onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Overigens kan de vrees hiervoor allerminst als actueel worden beschouwd. Verzoekster verklaarde zelf dat zij sinds zij in een privé-gezondheidscentrum werkte, geen problemen meer had ondervonden met militairen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Verzoekster toont aldus niet aan dat haar vrees nog actueel kan worden genoemd.

Waar verzoekster stelt dat dit conflict tot uiting komt in het feit dat de landbouwgronden van de familie van verzoekster te Lobonok eenvoudigweg bezet en afgenomen werden door soldaten van de Dinka-stam, stelt de Raad vast dat verzoekster hier zelf niet mee betrokken was en zij zelf ook niet afkomstig is uit Lobonok, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing.

Volgens verzoekster wordt er in de bestreden beslissing onterecht vanuit gegaan dat verzoekster C.T. momenteel niet meer moet vrezen aangezien het C.T. enkel en alleen om de erfenis van de heer J.Y.A. te doen was en nu dat zij deze erfenis volledig ontvangen heeft, geen reden meer heeft om verzoekster te bedreigen en te schaden. Deze visie gaat echter uit van een verkeerde opvatting inzake de visie van C.T., aldus verzoekster. Verzoekster benadrukt dat het haar niet enkel om de erfenis te doen was en zij ook los van deze financiële kwestie een diepe haat jegens verzoekster koestert en jaloers en kwaad blijft om het feit dat haar wijlen ex-man hertrouwd was met verzoekster waardoor de doodsb bedreigingen voortduurden.

De Raad stelt vast dat verzoekster haar verklaringen met betrekking tot haar vrees voor C.T. louter herhaalt. Verzoekster gaat hiermee volstrekt voorbij aan de volgende concrete motivering in de bestreden beslissing: ***“Verder zijn ook de problemen met C.(...) T.(...) an sich niet geloofwaardig. Het CGVS wijst hieromtrent al op dat er tegenstrijdige informatie is gevonden over het feit dat C.(...) T.(...) en uw echtgenoot, J.(...) Y.(...) A.(...), niet in die mate gescheiden zijn als u verklaard had. U verklaarde dat uw echtgenoot en mevrouw T.(...) van elkaar gescheiden waren sinds 1998, en dat het enige contact***

tussen hen, louter omwille van de kinderen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Echter, het CGVS vond informatie dat in de overlijdensberichten van meneer A.(...), er vermeld werd dat hij twee echtgenotes en elf kinderen naliet, informatie die gegeven werd door zijn jongere broer J.(...) S.(...). De overzichtslijst van het geaccrediteerd diplomatiek korps voor Luxemburg voor 2017, geeft mevrouw T.(...) aan als partner van meneer A.(...). Dit is op een moment waarop u beweerdelijk al getrouwd was met meneer A.(...), en waarop hij beweerdelijk al bijna 20 jaar gescheiden zou zijn van mevrouw T.(...). U hebt tevens verklaard dat mevrouw T.(...) en uw echtgenoot al uit elkaar waren toen hij naar België kwam, en als hij nog met haar getrouwd zou zijn, zou u verder ook niet via een diplomatiek visum naar België kunnen gekomen zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Daargelaten hoe u uiteindelijk aan uw diplomatieke kaart ben geraakt, is het zeer opmerkelijk dat mevrouw T.(...) wel degelijk geaccrediteerd was aan Luxemburg (via België), als partner van meneer A.(...), terwijl u beweerde dat ze toen al uit elkaar waren. Op haar Facebookpagina plaatste C.(...) T.(...) overigens ook nog een gelukkige koppel foto van haar en uw echtgenoot op 19 januari 2016. Deze informatie is niet verenigbaar met uw eigen verklaringen met betrekking tot de echtscheiding en het feit dat u nooit de tweede vrouw van uw echtgenoot wilde zijn of was. Dit heeft dan ook een nefast effect op de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met mevrouw T.(...).

U beweerde immers dat een groot deel van uw problemen met haar, bestaat uit de verdeling van de erfenis, en het feit dat C.(...) T.(...) via-via een document zou hebben laten opstellen in Juba dat alle eigendommen van uw wijlen echtgenoot haar zouden toekomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gezien het dus allesbehalve bewezen is dat uw echtgenoot en mevrouw T.(...) wettelijk gescheiden zijn, is het ook niet geloofwaardig dat ze dubieuze stappen moest ondernemen om (een deel van) de erfenis te krijgen. **Het is van groot belang dat alle aspecten van uw relaas geloofwaardig zijn, gezien de gevolgen die u toeschreef aan de echtscheiding van uw echtgenoot en de beweerdelijke haat die mevrouw T.(...) koesterde ten aanzien van u."**

Bovendien kon verzoekster zoals werd vastgesteld in de bestreden beslissing zelf geen reden bedenken waarom C.T. haar bleef bedreigen en dat zij niet weet wat haar doel is. Verzoekster werd overigens steeds geconfronteerd met C.T. omwille van de regeling van de erfenis van haar overleden echtgenoot. Verzoekster legde immers zelf uit dat ze meteen na het overlijden van haar man problemen begon te veroorzaken, naar België kwam, en eiste om de documenten van haar echtgenoot te kunnen zien (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Op dat moment zou ze verzoekster beweerdelijk bedreigd hebben door de boodschap te geven dat ze elkaar zouden terugzien in Juba en dat niemand verzoekster nu nog kon beschermen. Ondertussen is er een periode van meer dan twee jaar verstreken, en heeft C.T. alle zaken in haar voordeel geregeld. Verzoekster legde ook uit met C.T. geen contact te hebben en enkel nieuws te vernemen via mensen binnen haar entourage, waarbij zij hoorde dat ze ondertussen was teruggekeerd naar Londen voor behandeling, omdat ze diabetes zou hebben (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). De stelling dat verzoekster besloot zichzelf te beschermen en C. T. te blokkeren op alle sociale media-kanalen en hieraan toevoegt dat deze eenvoudige blokkering niet meer voldoende zou zijn en zij opnieuw fysiek oog in oog zou komen te staan met de vrouw die haar continu doodsbedreigingen stuurt omdat C.T. continu reist tussen het Verenigd Koninkrijk en Zuid-Soedan, zijn dan ook niet meer dan louter beweringen van verzoekster. Dergelijke algemene en vage beweringen tonen niet aan dat verzoekster momenteel nog iets te vrezen heeft van C.T.

De Raad stelt vast dat verzoekster ook wat betreft het gedwongen huwelijk haar verklaringen herhaalt. Volgens verzoekster dient men rekening te houden met het feit dat zij op dat ogenblik overmand was door de stress en ze door de opvoeding van haar driejarige tweeling uitermate vermoeid en gespannen was. Rekening houdend met deze omstandigheden en met het feit dat verzoekster doorheen dit steeds korte interview sowieso al erg veel moest vertellen, waarbij zij verwijst naar het feitenrelaas met betrekking tot de soldaten en het feitenrelaas met betrekking tot mevrouw C.T., acht verzoekster het in alle redelijkheid perfect te begrijpen dat zij dit niet meteen vermeld heeft. Ook op dit punt overtuigt zij niet.

Net zoals het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent ook de Raad de stress die de asielpprocedure voor elke verzoeker tot internationale bescherming veroorzaakt. Echter, uit de lezing van verzoeksters verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat zij ook daar sprak over de algemene veiligheidssituatie in Zuid-Soedan en het feit dat de rechten van de vrouw niet gerespecteerd worden. Het was net ook dat onderwerp dat verzoekster er toe aanzette om over het mogelijke gedwongen huwelijk te spreken voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor de Raad het niet aannemelijk acht dat verzoekster een dergelijk element vergat te vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken toen zij het ook over de algemene veiligheidssituatie in Zuid-Soedan had en het feit dat de rechten van de vrouw niet worden gerespecteerd. Daarnaast stelt de

Raad vast dat de feiten waarop zij haar vrees voor vervolging en risico op ernstige schade op de Dienst Vreemdelingenzaken steunde niet actueel te noemen zijn. Bijgevolg is het evenmin aannemelijk dat verzoekster dan geen melding zou maken van een feit waaruit blijkt dat zij mogelijks wel een actuele vrees koestert. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoekster het element waarop zij thans zijn asielaanvraag steunt niet bij aanvang van de asielprocedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

De door verzoekster aangevoerde verschoningsgronden volstaan dan ook niet als verklaring voor haar stilzwijgen met betrekking tot dit essentiële element op de Dienst Vreemdelingenzaken. Overigens bevestigde verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed verliep en zij alle redenen kon vertellen van haar verzoek om internationale bescherming (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Waar verzoekster aanvoert dat in de bestreden beslissing het feit dat zij onderworpen wordt aan een gedwongen huwelijk eenvoudig naast zich neerlegt door te stellen dat verzoekster wel omringd worden door een uitgebreid netwerk van familie en vrienden en ze daardoor niet verplicht in het huwelijksbootje zal moeten stappen en ze wel voldoende beschermd zal zijn tegen de avances en plannen van de heer J.S., kan zij niet worden gevolgd.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster aldaar aanhaalde dat zij indien zij zou terugkeren en als alleenstaande met haar dochters een woning zou willen huren, zij als prostituee wordt beschouwd en de familie van haar man haar dochters zullen afnemen omdat zij een hoer is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Het is dan ook in dat opzicht dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dat het niet geloofwaardig is dat zij met haar uitgebreide, dichte en familiaal netwerk als een alleenstaande vrouw zou worden beschouwd en noodgedwongen alleen zou moeten gaan wonen.

Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat het gedwongen huwelijk in die regio een traditioneel fenomeen is, dat velen dan ook vasthouden aan die traditie, dat haar familie vindt dat deze traditie in ere moet worden gehouden en dat verzoekster, omwille van die traditie, ook al is het tegen haar wil, verplicht dient te trouwen met de heer J. S., gaat zij eraan voorbij dat zij blijkens haar eigen verklaringen wel is kunnen trouwen met iemand van haar keuze. Het ging hier blijkens verzoeksters eigen verklaringen allerminst over een gedwongen huwelijk dat gearrangeerd werd door de ouders (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Verzoekster maakt geen melding van het feit dat haar familie hiertegen gekant zou zijn geweest, waardoor de bewering dat haar familie en vrienden vinden dat de traditie van een gedwongen huwelijk in ere moet gehouden worden slechts een vage en algemene *post factum* bewering is. Waar verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad van State wijst de Raad erop dat deze rechtspraak geen precedentwaarde heeft en dat elk dossier individueel en op basis van eigen merites wordt beoordeeld. Verzoekster toont bovendien niet aan dat zij zich bevindt in een gelijkaardige situatie als de betrokkene in het aangehaalde arrest.

De Raad wenst er ook nog op te wijzen dat verzoekster lang wachtte om haar verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoekster verklaarde dat haar echtgenoot overleed in juni 2020 toen hij in Juba was en dat zowel C.T. onmiddellijk naar België kwam, als dat zij onmiddellijk hoorde van de neef van haar echtgenoot dat hij met haar zou trouwen bij terugkeer. Hieruit blijkt dat verzoeksters problemen bijgevolg onmiddellijk begonnen. Uit haar verklaringen blijkt zelfs dat zij voordat zij naar België kwam in 2016, al bedreigd geweest was door C.T. (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Ook de incidenten met de militairen gebeurden jaren geleden en dateren zelfs van voor het jaar 2015 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, 12). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoekster nog tot 19 maart 2021, zijnde negen maanden na het overlijden van haar

echtgenoot wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door haar geschetste problemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet om redenen van overmacht zo laat werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoekster betrof, die zij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in de hoofdstad Juba van Zuid-Soedan actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt ook geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie niet correct noch actueel zou zijn.

2.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF